

# Věčná



# STRÁŽ

## Týdeník Svazu Čechů z Volyně

Ročník V. - Číslo 4

V Žatci 27. ledna 1950

Cena 3 Kčs

## Na chvíli v českém Chloumku — v obci vol. Čechů

Nový život nové kulturní vesnice, která se nebojí socialismu

Radostno a veselo bylo v předvečer štědrého dne v Českém Chloumku na Toužimsku. Ten den každý z obyvatel této malé horské vesničky, osídlené volyňskými Čechy, spěchal již odpoledne do místního Kulturního domu, kde se konala slavnostní schůze jednotného zemědělského družstva, na které předal předseda krajského národního výboru Karel Randák družstvu dary ministerstva vnitra — rozhlasové zařízení a krajského národního výboru — kancelářské zařízení pro úřadovnu MNV, za vzorné plnění dodávek i za všechnu práci, kterou JZD již vykonalo. Vítr hvízdal a zběsile se honil kolem stavení, ale přece nikdo nezůstal ten den doma. Každý chtěl vidět dary, které jednotné družstvo dostalo, i pobavit se na chvíli se svými dětmi, protože slavnostní schůze byla spojena s vánoční nadílkou. Potom sem přišel i pětasedmdesátiletý rolník Lojka, nejstarší člen družstva, ve svém huňatém ovčím kožichu, který ze sebe ani na chvíli nesvlékl. Díval se radostně kolem sebe, na svoje staré sousedy a kamarády, na mládež, která tu kolem něho pobíhala v modrých svazáckých košilích, i na tu nejmenší drobotinu, která se sotva naučila chodit a už jej tahala za kožich. Jen chvílemi se jeho oči zarosily štěstím, když srovnával svůj trudný život s radostným životem dnešních dětí. Přišly sem i stařeny, žmolící radost v bezzubých ústech, mladé zemědělské ženy, plné síly a optimismu, místní zemědělci těžkými a pomalými kroky, jak byli zvyklí chodit za pluhem, svazáci a svazáčky v modrých Lošilích, i ti nejmenší se svojí učitelkou, která je naučila mnohým písničkám, koledám a veršům.

Přišel sem i předseda jednotného zemědělského družstva Čmelík, hlavní iniciátor všech úspěchů a dobrý a starostlivý hospodář. Přišli sem a starostliví hospodář. Přišli sem prostě všichni, které dnešní slavnost v Kulturním domě lákala více, než cokoli jiného, přišli sem ti, kteří se zasloužili o dobré výsledky jednotné

ho zemědělského družstva. A to byli skutečně všichni obyvatelé této vesnice.

### Něco z minulosti a o prvních začátcích JZD

Psal se rok 1947. Do Čech přijížděly další transporty Volyňských Čechů, kteří se vraceli po dlouhých letech do vlasti. Mezi nimi byli i nyníjší obyvatelé Českého Chloumku, rolníci Tomáš Čmelík, Antonín Čmelík, Antonín Arcimovič, Josef Lojka, Antonín Kužel, Vladimír Dejmek a rolnice Marie Malinová, Františka Čmelíková, Anna Čmelíková, Antonie Čmelíková, Antonie Lojková, Marie Ozomová a Marie Plucarová. Když přijeli do Chloumku, pole byla neobdělána, stáje prázdné a chalupy nannoze vydrancované. Přesto se však rozhodli, že tu zůstanou. Nebáli se začínat znovu a věřili, že si tu vybudují šťastný domov. Hned se pustili s chutí do práce a ta se jim dařila, protože jeden pomáhal druhému a nikdo nechtěl na úkor druhého bohatnout. Proto bylo jen přirozeným výsledkem, že letos na jaře, ihned po vyhlášení zákona o jednotných zemědělských družstvech, si také v obci JZD založili.

To bylo začátkem dubna loňského roku. A hned se JZD dostalo před těžký úkol: zvládnout včas jarní práce. Obdělávat šedesát hektarů orné půdy. K dispozici měli jen tři páry koní a jeden kravský potah. Přece si však na základě sousedské výpomoci zorganizovali práci tak, že během tří neděl byli s prací hotovi. Stejněho úspěchu dosáhli loni o žních, kdy měli k dispozici jen dvě sekačky na potah a jinak musili na svazích kosit ještě ručně. Ale žně skončili již za necelý měsíc. Nadřeli se však dost, když musili přejíždět s jednoho pole na druhé, často dosti daleko od sebe vzdálené. Proto o svých potížích, které jim jejich práci jen zdržovaly, uvažovali. Zvláště kdyby si koupili traktor, zůstal by tento nevyužit. Ale to už je jiná kap!

### Kulturní dům, vodovod a společný osevní plán

V přestávkách mezi jarními pracemi a žněmi, nebo když prší a nemůže se na poli pracovat, má každý hospodář času poměrně dost. I toho tedy chtěli v Chloumku využít a udělat něco, co by jim přineslo užitek a zvýšení jejich životní úrovně. Bylo to právě před slavným devátým sjezdem, když se družstevníci v Chloumku zavázali, že do IX. sjezdu zřídí Kulturní dům. Přemýšleli, jestli mají postavit novou moderní budovu, nebo opravit starou chalupu, která by nejlépe vyhovovala ke společným schůzkám a kulturní zábavě. Jako praví hospodáři, kteří nechtějí zbytečně plýtvat penězi i svými silami, rozhodli se, že zřídí Kulturní dům z jedné rozbité budovy, kde byla velká společenská místnost, i když budova byla ve značně zchátralém stavu, okna byla vytlučena, podlaha vytrhána, dveře vyvráceny. Pustili se však s chutí do práce a v několika týdnech již byl Kulturní dům předán do užívání všem zemědělcům.

Druhým velkým činem, který zemědělci vykonali letos na jaře, byla oprava vodovodního zařízení. V obci byl kdysi vodovod zaveden, ale byl už ve značně zchátralém stavu. Tím byli zemědělci bez vody a musili si pro ni dojíždět. Již dříve sice o tom přemýšleli, jak by společnou práci mohli vodovod opravit, ale tato myšlenka se mohla uskutečnit teprve letos na jaře v rámci jednotného zemědělského družstva. Tak na opravě vodovodu odpracovali celkem přes tisíc hodin, dnes je už zato ve všech hospodářských staveních zaveden vodovod.

Na podzim po zkušenostech z jara a léta pomýšleli na zakoupení traktoru. Byli si však dobře vědomi toho, že by traktor zůstal nevyužit, kdyby měli svoje polička stále tak rozdrobená jako dosud. Proto přemýšleli, co by měli dělat. Nakonec se rozhodli provést společný osevní plán, takže již loni na podzim orali a sejí na spo-

lečných pozemcích. To se už jinak, panečku, pracovalo. Jak jim šla práce od ruky! I když každému zemědělcovi přirozeně i nadále zůstává jeho výměra pozemků, nebude už letošního roku plnit kontingenty samostatně, ale v rámci jednotného zemědělského družstva.

#### Splnili dodávky k narozeninám presidenta republiky

Tím, že na základě sousedské výpomoci dokopčili včas žně, mohli přistoupit brzy i ke společnému výmlatu obilí a plnit správně svoje dodávkové povinnosti. Přestože v okolních obcích mnozí zemědělci dodávky neplnili a vesničtí boháčci naváděli dokonce k sabotáži, v Chloumku se rolníci zavázali, že splní dodávky obilí a brambor do 23. listopadu, k narozeninám presidenta republiky Klementa Gottwalda. A svůj slib také dodrželi. Dodávku chlebovin i krmného obilí splnili na 100% a do konce roku ji ještě překročili. Tak splnili i dodávku brambor, hovězího a vepřového masa, mléka a vajec. A tím ukázali nejen ostatním obcím na Toužimsku, ale i všem obcím v Karlovarském kraji, že dodávky splnit včas je možné, když se chce a je trochu dobré vůle.

#### JZD na cestě do druhého roku pětiletky

Družstevníci v Českém Chloumku se však nespokojí jenom s dosaženými úspěchy, ale chtějí jít stále kupředu, aby tak pomáhali uskutečňovat socialismus na vesnici. Proto vypracovali si již svůj závazek na druhý rok pětiletky, který také vyhlásili na této slavnostní schůzi. Závazek zní:

1. Do konce dubna postavíme společnou drůbežárnu. A. Arcimovič se osobně zavazuje, že vnitřní zařízení zřídí již do konce února. Do drůbežárny dá každý zemědělec část svého chovu. O společný chov v drůbežárně se bude starat jedna rolnice, které za to ostatní družstevníci vypomohou v jiných pracích.

2. Do konce července 1950 si postavíme společnou stáj a společný teletník alespoň na 70 kusů hovězího brávy. Každý družstevník dá do společného chovu svůj podíl, vedle toho si však bude držet jednu nebo dvě dojnice. Stav dobytka tím bude v obci zvýšen v jednom roce nejméně o třicet dojnic. V případě, že dojnice ze společného chovu budou stačit krýt kontingent, nebudou již muset zemědělci od svých dojnic mléko odevzdávat.

3. Jarní práce dokončíme o 7 dní dříve, než v roce 1949 využitím všech strojů, které ještě v tomto měsíci zakoupíme. Bude to jeden traktor a pluh a další menší hospodář. stroje.

4. V roce 1950 zavedeme účetnictví, které bude stále v naprostém pořádku. Dále se budeme držet přesně podle vypracovaného finančního a

pracovního plánu a práci jednotlivých členů družstva budeme také podle těchto plánů kontrolovat. Peníze budeme vydávat jen za ty věci, které jsou určeny v rozpočtu na rok 1950.

To je jistě veliký závazek, který bude vyžadovat mnoho drobné a usilovné práce, ale dosavadní úspěchy chloumeckých zemědělců jsou zárukou, že bude splněn.

#### Průběh slavnostní schůze JZD

Než však vrátíme se k slavnostní schůzi v kulturním domě, kam přišli všichni obyvatelé vesnice, aby se radovali z úspěšné společné práce a spolu se svými dětmi oslavili vánoční svátky.

Veselovská dechová kapela, která sem přišla vyhrávat, nasazuje tón a již všichni plovstávají a zpívají „Píseň práce“. Jak mohutně tu zní tato píseň. Oči všech září a každý z družstevníků si jistě v duchu říká předsevzetí, že bude ještě lépe pracovat na společném díle. „Píseň práce“ dozněla. Všichni usedají a dívají se napjatě na předsednický stůl, kde předseda MNV zahajuje slavnostní schůzi. Před projevem předsedy KNV však ještě zpeřtjuje schůzi svými písněmi mládežnický soubor „Rebuz“. Recitujeme, budujeme, zpíváme. Mladí chlapi a děvčata zpívají české i ruské písně, lidové písničky moravského Slovácka, písně ruských partyzánů i dnešní budovatelské písně. Slavnostní nálada a radostné ovzduší se zmocňují všech.

Potom se ujmá slova Karel Randák. Čte pozdrav ministra vnitra soudruha Noska, který daroval chloumeckým družstevníkům rozhlasové zařízení za jejich práci. Bouře potlesku vzrušuje sál. A znovu zní vyvolávaná slova „Ať žije soudruh Nosek!“ Potom předseda Randák předává družstevníkům i dar krajského národního výboru a hodnotí jejich práci na poli družstevní myšlenky. Vyzdví-

Rovnost, Brno:

## Příkladný čin volyňských Cechů z Koclířova

Rolníci z Koclířova provedli mani-festační svoz dodávek obilí, masa, sena i slámy. Že se tento svoz uskutečnil, lze jen děkovati uvědomělosti koclířovských rolníků - volyňských Cechů, že správně chápou vlastní úkol všech zemědělců, úkol živitelů národa. Koclířov se tím zařadil mezi vzorné obce.

Akce měla slavnostní ráz. V Koclířově ocenili tuto práci kromě oficiálních lidí zástupce MNV, předseda MO KSC, osvětář SNB s. Šmíd, který má patronát nad školními dětmi, které poděkovaly rolníkům. Ve Svítavách byli rolníci přivítáni na nádvoří HD zástupci KSC, ONV, OAV NF a ostatních zájmových složek, školy a

huje jejich sousedskou svépomocí a dodávkovou morálku rolníků v minulém roce a končí slovy: „Nechť všechny vesnice v Karlovarském kraji se stanou Českými Chloumkami.“

Potom schůze pokračuje projevy ostatních zástupců i projevem předsedy JZD Čmelíka, který slavnostně vyhlašuje závazek chloumeckých družstevníků v roce 1950.

#### Kultura a radostný život na pokrokové vesnici

A znovu zní sálem české i ruské písničky, které tu zpívá soubor „Rebuz“ z Karlových Varů i místní skupina mládeže. Pak nastupují tři nejmenší. Recitují koledy a zpívají. Vítají dědu „Mráze“, který jim nese dárky a tančí kolem něho kolo. Do radostné a slavnostní nálady zní proclitěně recitované verše Helenky Plucarové:

*HLUBOKÉ LESY pod sněhem  
a pod sněhem sní širá pole,  
jak voní smrčí na horách,  
jak na slunci se třeptá stráně,  
vesnice kouří jako v snách  
a po silnicích zvoní sáně.  
Spoutané vody zpívají  
o kouzlech jara, o dnech léta,  
z každého koutku kývají  
pohádky o všech krásách světa.  
Ven do polí a do lesů,  
ven požár léta  
a navždy v srdci ponosu  
pohádky o všech krásách světa.*

Ejhle, poesie v zapadlé vsi. Ve vesnici, kde ještě nedávno byla bída a číhala smrt a kde dnes život sám je naplněn poesíí — prací, kde láska prostého člověka k člověku nalezla svůj výraz v sousedské svépomoci a ve společném budovatelském díle.

Dávno se již setmělo. Venku skučel vítr, ale v Kulturním domě dlouho zněl smích, zpěv a jásot. Rodil se tu nový život, Nový život nové kulturní vesnice, která se nebojí myšlenky socialismu na vesnici.

Zdeněk Fuka, „Jednota“ - Karl. Vary,

dělníků ze závodů. Vzhledem k tomu, že obec Koclířov, jako první, tak krásným způsobem dokumentovala svoji uvědomělost, rozhodla se rada ONV poskytnouti této obci všemožnou podporu ve výstavbě obce i na poli kulturním. Kromě toho obdržela obec mimořádný příděl textilů. Tak chápe a odměňuje lidová správa uvědomělé rolníky-občany našeho okresu. Uskutečnění této hromadné dodávky je také zásluhou dobré práce JZD v Koclířově. Jsme přesvědčeni, že uvědomělí rolníci nenechají se zahanbit občany z Koclířova a radostně nás všechny překvapí. Pracující v továrnách a naše děti jim budou za to vděční. Rolníci z Koclířova vyzývají k soutěži ostatní obce.





## Zprávy svazu

Příloha k výnosu min. výživy čj. 96-II/2c/50

Přepočítávací tabulka pro náhradní dodávky

**Oznámení:** Oznamujeme, že ve smyslu stanov jakož i podle pokynu našeho Ústředí SČzV koná se výroční členská schůze Svazu Čechů z Volyně — odbočky v Praze, dne 12. února 1950 o 9. hod. dopolední v kavárně „Mánes“ v Praze II. Gottwaldovo nábřeží 250.

Pořad jednání:

- zahájení a uvítání hostů a přítomných členů
  - volba předsedy a ostatních členů výboru členské schůze
  - přečtení zápisu z ustavující schůze odbočky
  - zprávy o činnosti funkcionářů:
    - předsedy
    - jednatele
    - pokladníka
    - revisorů
  - udělení absolutorium dosavadnímu výboru
  - otázka další existence odbočky a event. volba nového výboru
  - volné návrhy.
- Zveme srdečně na naši schůzi všechny naše členy, přátele a příznivce.

Výbor.

### Oznámení

Valná schůze odbočky SČzV pro okres Lanškroun se koná 12. února 1950 o 1. hod. odpolední. Zveme tímto všechny krajany, vol. Čechy, členy i nečleny. Schůze se bude konat v místnosti odbočky při pravoslavné církvi v Lanškrouně s tímto programem:

- Zahájení
- Zprávy o činnosti odbočky
- Zprávy revisní komise
- Volba zástupce na valnou schůzi SČzV v Žatci
- Nábor nových členů do SČzV, inkasování příspěvků za ušlá léta
- Inkasování poplatku Věrné Stráže a nábor nových odběratelů
- Volné návrhy.

Prosíme všechny členy odbočky, aby se na schůzi dostavili a své přání, bolesti a sebekritiku vyjádřili. Je známo, že všichni vol. Češi Svaz Čechů z Volyně potřebují a potřebovat budou.

Na hojnou návštěvu se těší výbor.

**Oznámení:** Zveme tímto všechny krajany, členy SČzV, na valnou schůzi Svazu Čechů z Volyně, odb. Horšovský Týn, která se koná dne 5. února 1950 o 8. hod. ranní v hos-

| Za 100 kg nedodaných výrobků | může se dodat v kg |      |         |      |          |         |         |      |            |          |
|------------------------------|--------------------|------|---------|------|----------|---------|---------|------|------------|----------|
|                              | pšenice            | žitě | ječmene | ovsa | kukuřice | brambor | olejnin | máku | vepř. masa | luštěnin |
| pšenice                      | —                  | 200  | 100     | 200  | 100      | 400     | 50      | 20   | 25         | 50       |
| žitě                         | 80                 | —    | 80      | 100  | 80       | 250     | 30      | 15   | 20         | 30       |
| ječmene                      | 100                | 200  | —       | 200  | 100      | 400     | 50      | 20   | 25         | 50       |
| ovsa                         | 80                 | 100  | 80      | —    | 80       | 250     | 30      | 15   | 20         | 30       |
| kukuřice                     | 100                | 150  | 100     | 150  | —        | 300     | 50      | 20   | 25         | 50       |
| brambor                      | 30                 | 40   | 25      | 40   | 25       | —       | 15      | 10   | 15         | 20       |
| olejnin                      | 300                | 400  | 300     | 400  | 300      | 800     | —       | 60   | 45         | 150      |
| máku                         | 450                | 600  | 450     | 600  | 450      | 1200    | 170     | —    | 70         | 250      |
| vepřového masa               | 400                | 600  | 400     | 600  | 400      | 600     | 150     | 100  | —          | 200      |
| hovězího masa                | 350                | 400  | 250     | 400  | 250      | 400     | 100     | 75   | 75         | 120      |

tinci „Na rozcestí“ v Horšovském Týně s tímto pořadem:

- Zahájení
- Zprávy o činnosti odbočky
- Zpráva revisní komise
- Volba nového výboru
- Volba zástupců na valnou schůzi SČzV v Žatci
- Volné návrhy.

Prosíme, abyste ve vlastním zájmu se hojně zúčastnili této naší 3. výroční schůze.

Předs. M. Šulženko Taj. B. Vokáč

\*

**Odbočka Svazu Čechů z Volyně v Suchdole n. O.** oznamuje svým členům, že valná hromada odbočky se koná dne 29. ledna 1950 v místnostech Dělnického domu p. B. Krále v Suchdole n. O. Začátek ve 13 hod. Nesejde-li se dostatečný počet členů v určenou hodinu, schůze se koná o hodinu později za každého počtu.

Program valné hromady:

- Zahájení a volba předsedajícího a zapisovatele val. hromady
- Přečtení zápisu z minulé valné hromady
- Zprávy o činnosti odbočky a zprávy pokladní
- Volba nového výboru
- Volba delegátů na valnou hromadu SČzV do Žatce
- Volné návrhy.

Žádáme členy odbočky a příznivce SČzV, aby se dostavili přesně včas a v největším počtu.

Předs. Val. Klaban Taj. V. Dubec

## Budujeme sociální fond

Volynští nezapomínají na své sirotky

Dne 15. ledna 1950 uspořádali vol. Češi z obcí Milíkova a Podlesí na Mariolázeňsku svůj první ples a to ve prospěch sirotek po padlých z poslední světové války. Iničiátoři této dobré myšlenky setkali se s velmi pěkným výsledkem, ježto čistý zisk 8.000,— Kčs jež jest současně Svazu Čechů z Volyně v Žatci zaslán, jest na naše málo osídlené obce značný. Tak jako dříve, tak i nyní věrní sobě zůstaneme a pomoc těm nejchudším bude naším nejlepším zadostiučiněním.

„Milíkovští a Podlesští“.

## Tiskový fond SČzV

Na svatbě sl. Mařenky Příbylové s p. Ant. Kočinou, konané dne 22. I. 1950 v Malých Krhovicích, bylo vybráno na podnět ženicha a otce 1000 Kčs na tiskový fond. — Děkujeme všem štědrým dárcům a novomanželům přejeme hodně radosti na společné cestě.

Na křtinách u p. Zumra Václava, Větrušice, okr. Žatec, bylo vybráno na podnět p. Vejvody Ant. a p. Malhauze Václava 1000,— Kčs na tisk. fond. — Děkujeme všem štědrým dárcům přejeme novokřtenci hodně zdraví a rodičům spokojenosti a radosti.

Hlaváčková Miluše, Rosnice 27, p. St. Role u K. V. věnovala na tisk. fond 100,— Kčs. — Srdečně děkujeme.

## Myslete na své zdraví

Mnozí bojovníci za svobodu a příslušníci jejich rodin by mohli lázeňskou léčbou zlepšit podstatně svůj zdravotní stav, poškozený válečnými útrapami a zlovůli okupantů. Je však třeba učinit včas opatření, nutná k zajištění místa v lázních, lékařem doporučených.

Převážná většina bývalých bojovníků za svobodu a členů jejich rodin je zaměstnána a používá dobrodiní zákona o národním pojištění. Doporučujeme proto každému, aby ve vlastním zájmu, po dohodě s ošetřujícím lékařem, požádal nositele svého pojištění o povolení lázeňské léčby. Lhůta k podání žádostí končí dnem 31. března — u členů národního pojištění 31. ledna t. r., ale je v zájmu každého, aby podal žádost v době co nejkratší, nejlépe ihned. Členové národního pojištění podají žádost příslušné Okresní národní pojišťovně, vojenští gázisté v. v. a členové jejich rodin se obrátí na příslušné krajské vojenské velitelství. Důchodci Státního úřadu pro válečné poškození se vyžadují tiskopisy pro lázeňské léčení u příslušného Státního úřadu pro válečné poškození (Praha, Brno, Bratislava). Ti členové Svazu bojovníků za svobodu, kteří dosud nemají nárok na lázeňské léčení z nár. pojištění (živnostníci, zemědělci), podají žádost o umístění v lázeňských domovech přímo fondu bojovníků za svobodu.

Žadatelů o lázeňské léčení bude i letos velmi mnoho. Nikdo proto neotálej s podáním své žádosti a požádej místní jednoho SBS o doporučení, na jehož základě je možné přednostní vyřízení. Čím později bude žádost podána, tím méně je naděje na vyřízení. Využijte proto ihned všechny zákonné možnosti.

Nebude-li někomu poskytnuta lázeňská léčba nositelem jeho pojištění, může se obrátit na Fond bojovníků za svobodu, který bude umísťovat choré ve svých léčebných domovech:

Karlovy Vary, Mariánské Lázně, Františkovy Lázně, Luhačovice, Piešťany, Poděbrady, Špindlerův Mlýn.

V těchto léčebných domovech je poskytováno účastníkům I. a II. boje za národní osvobození a jejich rodinným příslušníkům léčení podle lékařských návrhů obdobně jako v ústavech národního pojištění a to za úhradu režie. V případech nepříznivých poměrů žadatelů je předpisována úhrada částečná, nebo je pro-



## Hlídky volyňských záložníků Vojenské cvičení příslušníků zálohy a náhradní zálohy v roce 1950

V roce 1950 budou na vojenské cvičení povoláni:

a) poddůstojníci a mužstvo v záloze — v náhradní záloze — odvodních ročníků 1939 (1945/39), 1941 (1945/41), 1943 (1945/43) a z odvodního ročníku 1947 ti, kteří vykonali vojenskou službu kratší než 18 měsíců.

osoby, odvedené při nových (opakovaných) odvozech na Slovensku v roce 1944, a to odv. ročník 1944/41 a 1944/43, všechny na 21denní pravidelné cvičení.

b) důstojníci v záloze odvodních ročníků 1938, 1940 (1945/40), 1942 (1945/42), 1944 (1945/44), 1946 a z odvodního ročníku 1947 ti, kteří vykonali vojenskou službu kratší než 18 měsíců, na 28denní cvičení.

Ministerstvo národní obrany upozorňuje, že povolání na pravidelné cvičení se vztahuje i na osoby, odvedené v jiných letech, kterým byl stanoven odvodní ročník zlomkem, avšak ve jmenovateli mají uveden některý ze shora uvedených odvodních ročníků, stejně jako na osoby v záloze, které v roce 1949 z různých důvodů cvičení nevykonaly (odklad, nemoc a pod.).

Vojenské osoby v záloze a v náhradní záloze budou na cvičení povolány ve dvou časových obdobích:

- květen až červen (jarní),
  - červenec až srpen (letní).
- Příslušníkům zálohy a náhradní zálohy, kteří mají závažné důvody, může být ve výjimečných případech povoleno vykonat cvičení v určitém období roku — na jaře nebo v létě — podle jejich povolání nebo zaměstnání.

minuta. Žádost, doloženou zamítavým výměrem nositele pojištění, zašle Fond bojovníků za svobodu při MNO, Praha X, Invalidovna C. Zde obdržíte další formuláře, na nichž si obstaráte doporučení a potvrzení o národní a státní spolehlivosti, které vydá zásadně místní jednotka SBS, ve výjimečných případech

Odůvodněnou, doloženou, potvrzenou a nekolikovanou žádost je nutno podat u krajského vojenského velitelství místa narození osoby cvičením povinné nejpozději do 31. ledna 1950.

V žádosti musí být uvedeno jméno a příjmení, datum a místo narození (obec, okres), odvodní ročník a přesná adresa.

Žádosti musí být potvrzené místním národním výborem; u rolníků, zemědělských pracovníků, řidičů traktorů státních traktorových stanic, též JSČZ nebo JSSR, u osob zaměstnaných v podnicích, úřadech a v ústavech závodní radou.

Žádost musí podat každá osoba sama.

Pro zajištění nerušeného chodu práce a výroby mohou i zaměstnavatelé (úřady, ústavy, podniky a pod.) se souhlasem zaměstnance podat tyto žádosti. Ministerstvo národní obrany očekává, že po loňských zkušenostech zvláště plánovací komise plně využijí a zaměstnance povinné cvičením rozdělí tak, aby chod práce a výroby byl plně zaručen a nedošlo k podávání takovýchto žádostí po doručení povolávacích rozkazů. Žádost nutno pro každého zaměstnance podat zvlášť.

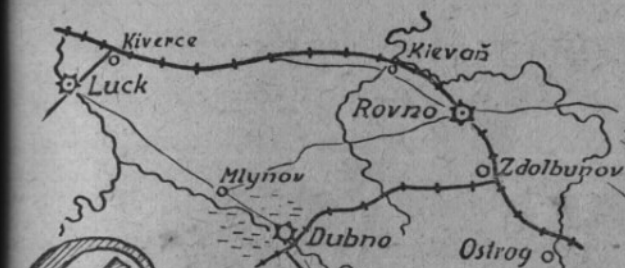
Na žádosti nedostatečně odůvodněné, nepotvrzené a bezdůvodně později podané nebude brán zřetel.

Odklad cvičení na příští rok bude povolen jen ve výjimečných případech a z existenčních důvodů. Žádosti je třeba podat na krajském velitelství místa narození osoby cvičením povinné do 31. ledna 1950.

MNV nebo velitelství SNB, u volyňských Čechů jejich Svaz, (na př. u vdov a sirotek, u žadatelů bydlících značně daleko od sídla jednoty SBS a pod.).

Za fond bojovníků za svobodu při MNO:  
plk. V. Bubilek                      Prokop Maxa  
jednatel                                      předseda





# Dějiny české Volyně

Dr. J. Folprecht

Z podání o jeho činnosti není ani zřejmo, zda Příbyl se objevil ve Varšavě s přímým úmyslem jednati o emigraci, jisto však je, že z Varšavy se vrátil do Čech, agitoval pro stěhování na Volyn, užívaje k své činnosti i slovanských sympatií k Rusku, začož byl dvakrát zatčen. Avšak už dne 12. května 1868 se objevuje se čtrnácti českými zkumatelí volyňských poměrů v Rovně, kde už ve společenstvu emigračním, jež vedli Wilkoński a Bordász, jedná o koupi půdy pro Čechy v dubenském a ostrožském újezdě. V této společnosti r. 1868 byl také gubernský tajemník Anton Ivanovič Boguckij,

Z těchto faktů naprosto nelze usuzovati, že by Poláci tehdy měli zvláštní zájem na stěhování Čechů. Slo pouze o obchod společnosti a snad o pomoc polským statkářům, kteří se půdy tehdy rádi zbavovali na podkladě legálních smluv.

Že ruská správa, vidouc značný počet českých zájemců o půdu, snažila se dostat vystěhovalecké věci do svých rukou, je úplně samozřejmé. Lukovnik Gresser, uznávaje činnost těžké postavení Příbyla a Oliče, naráhl, aby generální gubernátor kyjevský, Dundukov-Korsakov, je jmenoval úředními představiteli Čechů. Tím odpadla činnost varšavské vystěhovalecké firmy, tím také byly odstraněny spory, které už tehdy vynikaly mezi vlivy církve katolické a pravoslavné, polské a ruské, které obě chtěly získati nově příšle Čechy pod svůj vliv.

Že Poláci, vidouce značný příliv Čechů na tomto vlastním národnostním pomezí, chtěli také na ně působiti a že hlavně polské katolické kněžstvo, jsouc dobře zpraveno o tom, že Čechové jsou katolíci, užívalo každé příležitosti ke stykům s Čechy, naprosto jisto. Avšak nebylo by právně domnívati se, že Poláci byli příčinou nebo dali podnět k přechodu Čechů na Volyn.

Stejně jako touha po odchodu z vlasti, která nemohla uspokojovati naše lidi po stránce národní, náboženské a hospodářské, projevovala se u nich touha vystěhovati se do

země slovanské, zvláště ruské. Budem se tam cítiti mezi bratry, na nichž spočívají naše naděje, mezi bratry největšího slovanského národa, jenž nás vysvobodí z poddanství německého, které nás tíží čím dále, tím bezohledněji.

I když odmyslíme všechny romantické předomky, které byly tehdy pevně spjaty s myšlenkou slovanskou a musily nahrazovati důvody a předpoklady slovanské politiky pozitivní, jeví se **sympatie slovanské velmi účinnými prvodyknými našich lidí na ruskou Volyn.**

## Ideové důvody stěhování

Hledíme na naše volyňské vystěhovalectvo jako na komplex, který může býti pro nás ukázkou naší národní povahy, a to jak co se týká popudů k vystěhování, tak co do chování a chápání úkolů krajanských v cizině a konečně jako na ukázkou našich lidí, jimž byl umožněn nebo kteří si umožnili sami návrat do vlasti.

Již z příčin, které vedly české lidi na Volyn, je zřejmo, že u mnohých byly tyto příčiny ideové nebo aspoň u nich ideové hluboko převažovaly.

Nemusíme mluvit o exulantech, hnaných z důvodů náboženských s místa na místo, až konečně zakotvili i na Volyni. Zde sice také trpěli určité nárazy na své náboženské vyznání, ale ne tak ostré a hrubé, aby jim byli musili podlehnouti při své věrnosti.

Emigranti hospodářští také nemohou býti viněni z toho, že by se stěhovali na Volyn pouze pod heslem „za chalupu grunt“. Vysvětlili jsme, že doma z aktuálních důvodů politických a národních po polovici XIX. stol. se stalo postavení hospodářské, hlavně rolníků, skoro nesnesitelné, ježto v průmyslu byla dávana naprostá přednost Němcům a v leckterých krajích se statky selské drobily až skoro do nemožnosti a zástupcové čeští, pečující především o udržení národnosti, neměli ani možnosti, starati se o jednotlivé zájmy hospodářské. Křivdilo by se našim Volyňanům, kdyby se jim podkládalo, že šli na Volyn z důvodů zjištěných: vět-

ším dílem to byli lidé velmi chudí, kteří šli za prací a obživou tam, kde jim bylo potřeba a kde jim kynula za dobrou práci dobrá odměna.

A vábila je zároveň slovanská země, v kterou kladli veliké své naděje a o níž věděli, že po stránce zemědělské jest jí třeba přispěti. Motiv to byly především ideové, ovšem nevylučujeme ani se stránky osobní, ani s věcné případy, kdy se odcházelo nikoli za skývou chleba, nýbrž za bílým koláčem.

Žádná z příčin tohoto odchodu z vlasti nesvědčí o cílech výlučně prospěchových. S hospodářskými a obchodními prospěchy pro vlast nedalo se v tehdejší době počítati ani ze všeobecných důvodů, natož potom proto, že tehdy se naši odpovědní a političtí činitelé nemohli starat o své vystěhovalectvo. Každý národní příslušník český a slovenský se stěhoval jediné na svůj vlastní vrub. Odcházaje z vlasti, zavřel za sebou dveře a musil spoléhati pouze na svou vlastní sílu, na svou práci, na své paže a dobrodružné plány se jevily pouze výjimkou. Toto postavení našich krajanů bylo všude původem nutných charakterových změn, některých až výjimečně cenných, některých negativnějších, při čemž dobré vlastnosti a jejich vývoj jsou téměř vždy v převaze jak ve věcech sociálních, tak hospodářských, tak národních.

V příčinách stěhování volyňských Čechů nalézáme kladných stránek daleko více.

## Překážky emigrace

Nebudeme se zde zabývatí těžkostmi, které se stavěly nebo byly stavěny v cestu Čechům, na Volyn odcházejícím. Podotkneme pouze, že, rakouská vláda, vidouc v této době v odchodu Čechů do Ruska projev sympatií k slovanskému, ruskému národu, činila veliké obtíže už při zrození myšlenky této emigrace. František Příbyl za svou agitaci byl velmi těžce podezříván a dvakrát zatčen.

<sup>1)</sup> Žofja Cichočka: Kolonje czeskie na Wolyniu. Warszawa 1928, str. 7.

## Popisy českých osad na Volyni — České Novosilky

Sepsal dle výpovědi prvního přistěhovalce Karla Dolejše a svých zážitků Karel Půlpytel, učitel v Drnholci, okr. Mikulov

### Popis okolí „Českých Novosilek“

V 1870 roce, než se přistěhovali první čeští přistěhovalci, byly tu pouze tyto obce: Ruské Novosilky, Krásov, Myslíný, Kovbáň, Kolodeže, Holetín a dvořek Kumoviště.

Rozsáhlé polnosti, luka, lesy a pastviny náležely v okolí panu Aleksandru Slavošewskému, rodem Poláku, který je obdržel za dobré služby své šlechtě, u níž býval dvorním kuchařem.

Pan A. Slavošewski měl úhrnem 1800 ha půdy, z toho 400 ha při dvorku v Kumovištích. Sám bydlil v dřevěném dvorci na kopečku těsně u Ruských Novosilek. Dvorec měl pevné zděné základy se sklepy, v sadě byla dřevěná kaplička, kde se občas sloužila mše sv. katol. obřadu a sem přicházeli i čeští osadníci. Hned pod dvorcem byla říčka, která se dále vlévala do říčky Hnilé lípy, která se vinula mezi bažinatými lukami od Horochova kolem Krásova, Rus. Novosilek, Kumovišt, Holetína a Lípy, kde se vlévala do Stýru. Mezi Rus. Novosilkami a Kumovišti tvořila ostrov asi 8 ha rozlehlý, kde se vesničané v létě koupávali.

Proti Holetínu byly na bažinách zbytky staré kozácké tvrze. Nikdo ta místa valně nenavštěvoval a tvrz zarostla býlím. Kdysi tu vedla nasypaná cesta od Holetína ke tvrzi a dále přes Komov k Labačovce, bývalému to důležitému městečku.

Tyto osady v letech 1870 spadaly pod pravomoc volyňské gubernie se sídlem v Žitomíru u Kijeve, a nejbližším újezdním městem byl Vladimír-Volyňský, 75 km vzdálený.

Čtrnáct kilometrů k východu bylo městečko Berestečko, významné historickým bojem mezi Poláky a kozáckým vůdcem Bohdanem Chmelnickým. Asi pět km za Berestečkem je klášter a pod ním slavné kozácké mohyly.

K severovýchodu, asi 50 km, leží město Luck, slavné sídlo litevského knížete Lubarta, který tam postavil starožitný zámek ve XII stol., jehož zchátralé zdi a věže stojí dosud.

Sem, do prostoru mezi Luckem, Berestečkem a Horochovem přišli v letech 1870. první čeští přistěhovalci.

\*

### České Novosilky

**Název obce:** Pochází z důvodu rozlišení nové osady od Ruských Novosilek. Z počátku byla založena první obec: Staročeské Novosilky a když občanů přibývalo, byla založena druhá osada hned za kopcem: Novočeské Novosilky. Každá obec měla

své zřízení, ale společnou školu a hřbitov, a společně se jmenovaly: České Novosilky. První obec domorodě obyvatelstvo nazývalo „Pšenec“, ježto se pěstovalo hodně výborné pšenice a také proso (pšeno).

**Doba založení obce:** Spadá do roku 1870—71. Tehdy přijel na Volyn krajan Palička, který zakoupil od Aleks. Slawoszewského 400 ha půdy při dvorku v Kumovištích. V tomto dvorku se ubytovali první přistěhovalci. Půda tato se skládala z třetiny orné půdy, z třetiny luk a z třetiny lesa, který pak z poloviny vymýtili. Palička zaplatil za půdu průměrem 12 rublů za každý ha a prodával ji po 16 rublů. Kupní smlouva byla společná v 1873. roku.

**Zakladatelé obce:** Mezi prvními přistěhovalci byli:

1. Opočenský Josef ze Zavrace okr. Čáslav
2. Dolejš Karel z Třemošnic okr. Čáslav
3. Čech Jan z Chalovic okr. Čáslav
4. Čmuhálek Jan od Turnova
5. Liška František ze Semil okr. Turnov
6. Horušický František ze Semil okr. Turnov
7. Jakubec Jan ze Semil okres Turnov
8. Staněk Matěj ze Semil okres Turnov
9. Martinek Josef z Mladějovic okr. Jičín
10. Svoboda František ze Zběchar okr. Jičín
11. Švorc Tomáš ze Zběchar okr. Jičín
12. Kněžáček Jan ze Zběchar okr. Jičín
13. Kněžáček František ze Zběchar okr. Jičín
14. Kozák Václav ze Železnice okr. Jičín
15. Kozák Alois ze Železnice okr. Jičín
16. Vrba Jan z Bartošovic okres Jičín
17. Šťastný Josef z Bartošovic okr. Jičín
18. Lamač Jan z Bartošovic okres Jičín
19. Horáček František z Bartošovic okr. Jičín
20. Rajberg Josef z Bartošovic okr. Jičín
21. Valeš Josef z Bartošovic okr. Jičín
22. Rudolf Václav z Bartošovic okr. Jičín
23. Dostál František z Bartošovic okr. Jičín
24. Novák František z Bartošovic okr. Jičín
25. Haken Jan z Bartošovic okres Jičín
26. Košťák Josef z Bartošovic okr. Jičín

27. Špůr Václav z Bartošovic okr. Jičín
28. Urban Jan z Bartošovic okr. Jičín
29. Janatka Josef z Bartošovic okr. Jičín
30. Rektor Jan a Frant. z Bartošovic okr. Jičín

Kromě těchto přistěhovalci se postupně jiní, nebo přesídlili z obce do obce:

Kostiuk Adam, místní Ukrajinec  
 Bereziuk Korněj, místní Ukrajinec  
 Kiška Majer, Žid, krejčí  
 Valter Benjamin, Žid, obchodník  
 Bronštejn Lejba, Žid, obchodník  
 Vavroch Josef, nájemce cihelny Havelků  
 Bělina Josef (odjel do Argentiny)  
 Graj Feodor, obuvník z Haliče  
 Majbroda Václav z Haliče  
 Šarlovský Karel, Polák  
 Prinčinský František, Polák, (přijel se u Kozáků)  
 Řehák Václav  
 Beneš Václav  
 Leníček Václav (později byl v Argentíně a vrátil se)  
 Ječný Adolf  
 Bujnovský Josef, učitel, Polák  
 Půlpytel Karel, učitel (zůstal po svět. válce)  
 Prajzler František (byl v r. 1919 popraven Banderovci)

**Rozloha obce:** Prvotní obec, Staré Novosilky v rozloze 400 ha brzy nestačila, ježto mladí zakládali nová hospodářství. Proto se dále přikoupilo 700 ha zalesněných polí, z počátku po 16 rublů, a stále za stupňovanou cenu 50 rublů, 100 rublů a 200 rublů ruským zlatem. Nejdražší půda byla v r. 1938-9. a sice 300 rublů zlatem. Všechna půda byla přikupována od téhož Al. Slavošewského.

Zároveň se stavěly nové usedlosti hned za kopcem a tak povstala nová osada „Nové Novosilky“. Staré Novosilky čítaly 33 usedlostí, Nové Novosilky 80 usedlostí, z nichž byly dvě židovské, 5 ukrajinských, dvě polské, jeden obecní dům a jedna škola.

Půda starousedlíků v Novosilkách Starých ve tvaru obdélníku něco samé obcí při silnici zúženého se směrem skláněla od severu — od Holetína ského lesa k jihu, až k říčce Hnilé lípě. Osada ležela asi uprostřed mírné kotlině svažující se k Horochovu. Nad rybníkem, který se později zanesl hlinou a vyschl docela, vypínal příkrý vrch asi 100 m nad úrovní rybníka, na němž byla v roce 1930 vystavěna nová dvoutřídní škola a hned vedle byl z počátku hřbitov. Vedle hřbitova byl klínek novějšího evangelického hřbitova s dvěma památníky — náhrobky s křížem. (Pokračování)





# Это было под Ровно

Д. МЕДВЕДЕВ  
Герой Советского Союза

(4 продолжение)

Если разведчикам приходилось ходить втрое больше остальных, то Приходько ходил больше любого разведчика. Получалось так потому, что он всегда оказывался под руками, когда нужно было выполнить какое-нибудь срочное задание.

Один раз — это тоже было на марше — к нам издалека донесли выстрелы. Я послал Приходько узнать, в чем дело.

Только он ушел, явился Цесарский.

— Дмитрий Николаевич! Приходько нельзя посылать: у него так натерты ноги, что он не может сапоги надеть.

— Да что вы говорите! Он подошел ко мне в сапогах, и я ничего не заметил.

Когда Приходько вернулся, я спросил его.

— Что у тебя с ногами?

— Да ничего, пустячная мозоль! Но он меня обманул. Оказывается, он с трудом надел сапоги, чтобы явиться ко мне по вызову, а в разведку пошел босиком.

Итак, решено было первым послать в Ровно Николая Приходько. На вопрос, готов ли он отправиться туда, ответ был категорический:

— Конечно, о чем тут разговаривать! На меня вы можете положиться.

В этом мы не сомневались.

Но как одеть Приходько? Его одежда, которую он носил и в которой спал у костров, страшно обрешпалась. Для Ровно надо было одеть его по-городскому, чтоб он не привлекал внимания.

Из трофейных вещей у нас ничего не было. Мы стали смотреть, на ком из партизан сохранилась подходящая для Коли одежда. Нашли четырех бойцов.

И вот представьте такую картину. Четыре человека сидят у костра, в одном белье и не понимают, зачем у них попросили одежду. От-

правку Приходько в Ровно мы держали в строгом секрете.

А в палатке идет примерка костюмов на Колю. Ни один ему не годится.

— Не люди, а лилипуты какие-то! — ворчит он.

Из рукавов пиджака, начиная от локтя, торчат его ручки с огромными кулаками. Брюки, как с младшего братишки, по колени. И пока он примерает, костюми трещат по швам.

— Настоящий дядя Степа из детской книжки! — смеется Стехов, мой заместитель по политической части.

К костру выносят костюмы их владельцам и с благодарностью возвращают.

С большим трудом мы кое-как одели Колю. Найденный штатский пиджак и брюки были все-таки маловаты. Но ботинок на его ногу (сорок четвертый размер!) мы так и не могли найти. Пришлось отправить его в сапогах, брюки на выпуск.

Приходько пошел в Ровно с документом, удостоверяющим, что „податель сего Гриценко является жителем села Ленчин.“

Лагерь наш был в ста двадцати километрах от Ровно. Туда и обратно — двести сорок километров. Приходько отправился пешком, и мы рассчитали, что он должен вернуться обратно в лагерь, через шесть—сем дней.

Приходько не задержался, вернулся вовремя.

С каким облегчением я вздохнул, когда увидел его! Первая вылазка в Ровно прошла успешно. Это было уже целое событие.

Приходько зашел сначала к своей тетке, которая жила в деревне под Ровно. Та ему сказала, что один из его братьев живет сейчас в Ровно. Коля попросил ее сходиться за братом. Это заняло всего несколько часов. И уже вместе с братом Приходько пошел

в город.

В Ровно многое удивило Колю. На углах домов появились новые наименования улиц, написанные на немецком языке: „Немецкая улица“, „Фридрихштрассе“. На зданиях, где раньше были клубы, кинотеатры, столовые, появились надписи: „Только для немцев“. Все лучшие дома заняты немецкими учреждениями и квартирами немцев. На улицах слышна немецкая речь.

Приходько навестил семью своего друга. С этими верными людьми Коля договорился о том, что их квартирой будут пользоваться партизаны. Так была устроена наша первая явочная квартира в Ровно.

Успел Коля съездить и на станцию Здолбуново, что в тринадцати километрах от Ровно. Там он тоже нашел друзей и договорился о следующей встрече.

Когда Приходько кончил рассказывать, я его спросил:

— Ну, а документ у тебя где-нибудь проверяли?

— Проверяли раза три. Все в порядке.

Это тоже было нашей победой, но в чем она заключалась, я пока Приходько не сказал.

После этого мы послали в Ровно и других товарищей. Задача ставилась простая: подыскать явочные квартиры и установить, где и какие немецкие учреждения находятся в городе.

Снарядили Поликарпа Вознюка. Вознюк присоединился к нам уже в Сарненских лесах, где он партизанил с небольшой группой колхозников. Следом за Вознюком мы отправили в Ровно Бондарчука, тоже местного жителя, который был в отряде Струтинского. Не дожидаясь возвращения посланных в Ровно, мы направили туда же Колю Струтинского.

(Продолжение следует)



Každý nový rok nás více dělí od smrti našeho drahého bratra a švagra Antonína Rouse, nar. dne 1. 8. 1913 v Mírohošti na Volyni. Byl těžce raněn v bojích o Dukelský průsmyk a odnesen z bojiště svým věrným spolubojovníkem Vlad. Tirkem z Mírohoště. Po dlouhém utrpení zemřel dne 6. ledna 1946 v dalekém odloučení od svých drahých v Soči u Černého moře.

Byl statečný v bojích a byl za to vyznamenán několika řády, mezi nimi i řádem Rudé hvězdy.

Tvoje obět a láska k vlasti zůstane pro nás vždy příkladem. Spi sladce v daleké zemi! Prosíme všechny známé o společnou vzpomínku.

Sestry a švagři.

## Různé zprávy

**První volyňská svatba dle nového zákona o rodinném právu.**

V úterý 10. ledna t. r. konala se na MNV v Mar. Lázních svatba dle nového zákona o rodinném právu, která byla první v celém okrese. Ženil se Jan Pipta s Evžení Pecovou z Ušovic, oba vol. Češi.

MNV v Mar. Lázních nechal převést oba snoubence do slavnostně vyzdobené oddací síně městským reprezentačním vozem. Po vyřízení formalit pronesl předseda MNV Mazanec slavnostní projev, v němž zdůraznil význam, hodnotu a účel manželství. Potom odevzdal novomanželům dar MNV — vkladní knížku na

10.000,— Kčs. K blahopřání se připojil rovněž místopředseda ONV — Veselý, který novomanželům předal další věcné dary. Ke zvýšení slavnostního rázu obřadu byla zahrána Sukova Píseň lásky a Svatební pochod od Wagnera.

Mladí novomanželé i staří rodiče byli opravdu překvapeni a hluboce dojati pečlivostí, s níž bylo postaráno o celý slavnostní obřad. Vědí, že za vše vděčí vládě lidově demokratické republiky československé která v každém svém rozhodnutí a zákoně sleduje především radostný život všeho pracujícího lidu.

Touto cestou děkuji rovněž srdečně předsedovi MNV v Mar. Lázních Mazancovi za krásný projev i dary a také místopředsedovi ONV Veselému. J. Stránský.

### Podepisování výrobních smluv na vesnici

V Karlovarském kraji podepsali jako první smlouvy zemědělci v obci Pšov. Jsou tu vesměs volyňští Češi, příslušníci 1. čs. arm. sboru v SSSR. Rozpis byl v obci předem prodiskutován se zemědělci. Přestože zemědělci mají téměř stejnou výměru půdy, jsou v rozpisu rozdílů podle výrobních možností. R. pr. 18. I. 1950

### Milí krajané z Novin Českých

Píší se kroniky našich obcí na Volyni, proto se obracím na vás se žádostí, abyste sebrali materiál a pomohli mně, abych mohl takovou kroniku naší obce připravit. O co se jedná psala Věrná stráž ze dne 23. prosince č. 49-50. Taktéž se jedná o materiál fotografický, upravení plánu obce a výměr polností, o životě obce, o založení atd. Prosim, neodkládejte tuto věc na pozdější dobu; nežli nastanou jarní práce, můžeme se tomu věnovat. Všechny příspěvky pošlete, prosím, na adresu: Vladimír Libovický, Tvršice 88, p. Žatec.

### Poděkování

Sbor starších a duchovní správa pravoslavné církve v Žatci děkuje touto cestou za dar 1.020,— Kčs, který byl věnován na návrh otce nevěsty p. Václava Přibyla svatebními hosty u příležitosti svatby Antonína Kočiny s Mařenkou Přibylou v neděli 22. ledna v Malých Křhovicích. Současně děkujeme pí Libuši Zajícové z Vysočan za odevzdání daru. Štědrým dárcům vyprošujeme od Hospodina hojnost požehnání Božího, novomanželům Kočinovým pak přejeme, aby dobrotivý Bůh provázel je svou hojnou milostí a požehnal jim „Mnogaja ljetal“



**Přenechám** zaknihované hospodářství o výměře 10 ha, z toho 3 ha luk Budovy zděné, elektrika, vodovod živý i mrtvý inventář. Podzemní osevy proveden, k jarnímu setí připraveno. Poloha polí rovná. Rybník u stavení škola, obchod, hostinec v místě. Od krajského města Českých Budějovic 3 km. Autobusové spojení s městem každé tři hodiny. Zn.: „Pro stáří a z rodinných důvodů“. Do adm. t.

**Kovář a strojní zámečník hledá** umístění ve větší obci blíže města. Podmínky: rodinný domek se zahradou a asi 4 ha polí, příp. louka. Karel Matyáš, Trhomné čp. 15, p. Nečtiny.

**Oznamuji,** že dekretem Zemského soudu v Praze ze dne 25. ledna 1949 č. 518-5/49 byl jsem ustanoven stálým přísežným tlumočnickem jazyka ruského, polského a ukrajinského pro překlady do řeči české a naopak a mezi těmito jazyky navzájem. Veškeré doklady, zaslané mně pro překlad odborně a rychle přeložím a po poště na dobírku vrátím. **JUD. Vincenc Janeček,** býv. advokát v Lucku na Volyni, Žatec, ul. Otakar Běziny čp. 985/11.

**Olgu Valentovou,** posledně bytem na Volyni v Rovně, ul. 1. Máje, hledá Marie Konončuková, bytem Malé dějovice čp. 69, p. Šternberk na Moravě. — Zároveň prosí všechny, kdo by o hledané něco věděli, o udání její adresy. Děkuji.

### Poděkování

Redakci Věrné stráže, mistru L. bovickému a všem přátelům a známým, kteří nám zaslali blahopřání v den našeho sňatku zasláme touto cestou srdečné díky. **Václav a Jiřina Ka Dubcovi, Suchdol n. O.**

## Václav Tesar

kamenosochařství

## Postoloprty

Pomníky, rámy, krycí desky z různých druhů kamen na skladech